

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. M. Piovartsyho a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 19. februára 2008 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. S.**, pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. (zákon č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005) a iné, o dovolaní obvineného M. S., zastúpeného obhajcom JUDr. A. E., proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 21. júna 2006, sp. zn. 3 To 40/2006, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného M. S. **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nitra z 13. marca 2006, č. k. 6 T 210/05-76, bol obvinený M. S. uznaný za vinného z trestného činu výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 26. februára 2005 v čase o 04.00 hod. v N. na S. ulici v priestoroch baru a na chodbe pred jedálňou študentského domova po skončení plesu v podnapitom stave vulgárne nadávajúc L. P. túto dvakrát fyzicky napadol tak, že ju otvorenou dlaňou udrel do ľavej strany tváre, čím spôsobil L. P. zranenie, a to úrazové pretrhnutie blany ušného bubienka v ľavom hornom kvadrante s dobou liečenia a práceneschopnosti od 28. februára 2005 do 7. marca 2005.

Za to mu bol uložený podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. (v znení zákona č. 213/2004 Z. z.) s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do II. (druhej) nápravnovýchovnej skupiny.

V adhéznom konaní bola obvinenému podľa § 228 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradiť poškodenej Spoločnej zdravotnej poisťovni, a. s., škodu vo výške 683,40 Sk, zatiaľ čo poškodená L. P. bola s uplatneným nárokom na náhradu škody podľa § 229 ods. 1 Tr. por. odkázaná na konanie o občianskoprávných veciach.

Uznesením Krajského súdu v Nitre z 21. júna 2006, sp. zn. 3 To 40/2006, bolo obžalovaným podané odvolanie proti citovanému rozsudku okresného súdu podľa § 256 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuté.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie, a to písomným podaním z 24. júla 2006, osobne podaným na Okresný súd Nitra 25. júla 2006 (č. I. 103 spisu). Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúre v Nitre. Po tomto postupe predložil okresný súd dovolanie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Uznesenie krajského súdu dovolateľ napadol v časti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Dovolanie obvinený oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. (hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky).

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu vidí dovolateľ v tom, že verejné zasadnutie konané o odvolaní dňa 21. júna 2006, na ktorom bolo vyhlásené napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre, sa konalo v jeho neprítomnosti, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky. Namietal, že krajský súd rozhodol o jeho odvolaní, hoci obvinený svoju neúčasť na predmetnom verejnom zasadnutí

ospravedlnil svojou práceneschopnosťou, ktorú preukázal aj lekárskou správou. Práva osobnej účasti na verejnom zasadnutí sa pritom nezriekol. Krajský súd podľa neho nevzal do úvahy, že toto sa môže konať v jeho neprítomnosti len ak vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel konania dosiahnuť i bez prítomnosti obvineného. Rozhodnutím o vedení verejného zasadnutia bez prítomnosti obvineného, ktorý sa z objektívnych príčin na tomto nemohol zúčastniť a o svojej neúčasti súd vopred informoval, podľa neho krajský súd zmaril jeho možnosť osobne sa brániť podanej obžalobe, čo malo v konečnom dôsledku vplyv na výsledok trestného stíhania, najmä pokiaľ ide o prísnosť uloženého trestu. Tento je podľa neho vzhľadom na nebezpečnosť trestného činu pre spoločnosť, možnosť nápravy a na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti neúmerne vysoký a prísny. Preto navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie v časti výroku o treste a spôsobe jeho výkonu zrušil a sám o treste obvineného rozhodol.

Okresný prokurátor sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne konštatuje, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1 a 566 ods. 3 Tr. por.) a bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 až § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por. Taktiež je potrebné konštatovať, že dovolateľom namietaný dovolací dôvod je prípustný aj s ohľadom na § 371 ods. 3 Tr. por. (podľa ktorého dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti), nakoľko namietanú vlastnú neprítomnosť na verejnom zasadnutí obvinený nemohol na tomto zasadnutí namietat.

Dovolací súd po preskúmaní spisového materiálu však dospel k záveru, že dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. v posudzovanom prípade nebol naplnený, resp. napadnuté uzneseniu krajského súdu netrpí dovolateľom namietanou chybou, a to z nasledovných dôvodov.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Nitre. z 21. júna 2006 konanom o odvolaní (v tom čase) obžalovaného M. S. proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 13. marca 2006, č. k. 6 T 210/05-76 (č. l. 90 až 92 spisu), vyplýva, že toto sa uskutočnilo v jeho neprítomnosti, pričom krajský súd na tomto verejnom zasadnutí meritórne vo veci rozhodol tak, že jeho odvolanie uznesením ako nedôvodné zamietol.

Listom doručeným na krajský súd 21. júna 2006 o 13.00 hod. (teda jeden a pol hodiny pred začiatkom verejného zasadnutia) sa obvinený ospravedlnil z neúčasti na verejnom zasadnutí z dôvodu svojej práceneschopnosti, o čom súčasne priložil lekárske potvrdenie (č. l. 88 a 89 spisu). Súčasne uviedol, že trvá na svojej osobnej účasti na verejnom zasadnutí.

Predseda konajúceho senátu na verejnom zasadnutí oboznámil predmetný list a potvrdenie o práceneschopnosti, pričom súčasne oznámil, že toho istého dňa o 12.25 hod. ho ošetrojúci lekár obvineného MUDr. J. M. telefonicky upovedomil, že obvinenému od príslušného dňa vystavuje potvrdenie o práceneschopnosti. Na otázku predsedu senátu, či zdravotný stav obvinenému znemožňuje dostaviť sa na verejné zasadnutie, resp. či by jeho príchod ohrozil jeho zdravie, ošetrojúci lekár uviedol, že obvinený bez akejkoľvek ujmy na zdraví je schopný sa dostaviť na Krajský súd v Nitre a zúčastniť sa verejného zasadnutia. Následne súd vyhlásil uznesenie, že verejné zasadnutie sa uskutoční v neprítomnosti obvineného, ako aj neprítomných poškodených (S., a. s. a L. P.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por. **dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.**

Krajský súd v Nitre postupoval správne, keď na konanie o odvolaní v zmysle § 564 ods. 3 Tr. por. aplikoval zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov.

Podľa § 202 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov hlavné pojednávanie sa koná za stálej prítomnosti všetkých členov senátu, zapisovateľa a prokurátora.

Podľa § 202 ods. 2 citovaného zákona **v neprítomnosti obžalovaného môže sa hlavné pojednávanie vykonať**, len ak súd má za to, že možno vec spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť i bez prítomnosti obžalovaného, a pritom

a) obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na hlavné pojednávanie včas a riadne predvolaný a

b) o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, bol obžalovaný už niektorým orgánom činným v trestnom konaní vyslúchnutý a bolo dodržané ustanovenie o vznesení obvinenia (§ 163) a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania (§ 166 ods. 1).

Podľa § 202 ods. 3 citovaného zákona hlavné pojednávanie **v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať**, ak je obžalovaný vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody, alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje päť rokov. V prípadoch nutnej obhajoby (§ 36) nemožno konať hlavné pojednávanie bez prítomnosti obhajcu.

Podľa § 202 ods. 4 citovaného zákona ustanovenie prvej vety odseku 3 sa nepoužije, ak obžalovaný požiada, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Podľa § 238 citovaného zákona na verejnosť, konanie, začiatok a odročenie verejného zasadnutia sa použijú primerane ustanovenia o hlavnom pojednávaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia konštatuje, že na predmetnom verejnom zasadnutí krajského súdu z 21. júna 2006 boli splnené všetky zákonné podmienky na konanie v neprítomnosti obvineného M. S.

Pokiaľ ide o formálne podmienky § 202 ods. 2 Tr. por., je potrebné uviesť, že obžaloba bola obvinenému riadne doručená 4. októbra 2005 (č. I. 60 spisu); na predmetné verejné zasadnutie bol riadne a včas predvolaný – predvolanie

mu bolo doručené 22. mája 2006 (č. I. 83 spisu); o skutku, ktorý je predmetom obžaloby bol v konaní vypočutý tak v prípravnom konaní dňa 24. mája 2005 (č. I. 14 spisu), ako aj na hlavnom pojednávaní dňa 13. marca 2006 (č. I. 72 a 73 spisu); ustanovenie o vznesení obvinenia (§ 163 Tr. por.) bolo dodržané – uznesenie o vznesení obvinenia mu bolo doručené 10. mája 2005 (č. I. 4 spisu); obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania (§ 166 ods. 1 Tr. por.) – práva preštudovať spis aj využil dňa 15. augusta 2005 (č. I. 52 spisu).

Na obvineného sa súčasne nevzťahuje žiadna z podmienok § 202 ods. 3 Tr. por., ktorá by vylúčila možnosť konať v jeho neprítomnosti – obvinený nebol vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody, horná hranica trestných činov, pre ktoré bol trestne stíhaný neprevyšovala päť rokov (v prípade oboch zbiehajúcich sa trestných činov podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. a § 221 ods. 1 Tr. zák. je zákonom stanovená sadzba do 2 rokov odňatia slobody) a v prípade obvineného ani nešlo o prípad nutnej obhajoby (§ 36 Tr. por.).

Napokon možno konštatovať, že pre konanie v neprítomnosti obvineného bola splnená aj materiálna podmienka, ktorou je, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť i bez prítomnosti obvineného. Odvolací súd v štádiu odvolacieho konania (teda už v štádiu po skončení dokazovania) mal všetky podklady potrebné na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného. Na predmetnom verejnom zasadnutí nedošlo k doplneniu dokazovania, takže mu nebola odňatá ani možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom.

Skutočnosť, že obvinený v liste, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na verejnom zasadnutí, trval na svojej osobnej účasti na verejnom zasadnutí, je irelevantná, nakoľko pre konanie v jeho neprítomnosti je podstatné, či pre takýto postup boli splnené zákonné podmienky (§ 202 Tr. por.). Ak sú tieto podmienky splnené – a v posudzovanom prípade ako bolo už vyššie uvedené splnené boli – súd môže bez ďalšieho (ipso facto) vykonať hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, teda nevyžaduje sa akýkoľvek prejav vôle obžalovaného spočívajúci v jeho súhlase, resp. nesúhlase s takýmto postupom.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol, nakoľko je zrejmé, že nebol splnený dovolateľom namietaný dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. d/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. februára 2008

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: